

Geachte gebruiker,

U heeft de demo tekstversie geopend van de musical ***Feestlift***.

De bedoeling hiervan is u een zo royaal mogelijk indruk te geven van de musical.

Dit in combinatie met de audio presentatie die eveneens op [deze website pagina](#) staat.

De demo tekstversie bestaat uit:

A. Tekstboek:

1. De beschrijving van de scènes die voorkomen in het, onder punt A2, afgedrukte tekstdeel. De scènebeschrijving van de overige scènes, zie punt 3.
2. Het eerste deel van het tekstboek, circa 50%. Hierdoor maakt u kennis met de soort dialogen, enkele liedteksten, de opzet en de sfeer van de musical.
3. De beschrijving van alle scènes van het resterende deel van het tekstboek.

B. Handleiding:

1. Een volledig hoofdstuk
2. Het rollenschema
3. De wijze van muzieknotatie

A. 1 Korte inhoud van scène 1 t/m 4

Scène 1

Na het openingslied 'Tussen opstaan en naar bed gaan' speelt zich een komische scène in huize 'Boshaard' af. Moeder Margriet wekt haar dochter en denkt vervolgens samen met Elsje de ochtend-televisie-gymnastiek 'te doen'. Het publiek ziet een zwetende en kreunende moeder en op circa 1 meter achter haar een in bed liggende Els, die net doet alsof ze volop meedoet. Wanneer Margriet één 'catastrofale' verkeerde beweging maakt is Els zo hulpvaardig om haar moeder een 'vertroeteling' aan te bieden. Hierdoor mist zij een aantal lastige zaken op school ... 'helaas'.

Scène 2

De school wordt vereerd met een bezoek van de wereldberoemde kinder-o-loog professor Braltikofski. Deze geleerde verstaat als geen ander de kunst om kinderen van hun problemen af te helpen. De professor demonstreert dit aan de hand van enkele voorbeelden. Op vernuftige wijze helpt hij kinderen van verschillende problemen af. Dan botst de professor zelf op een probleem: een probleemloos kind!

Scène 3

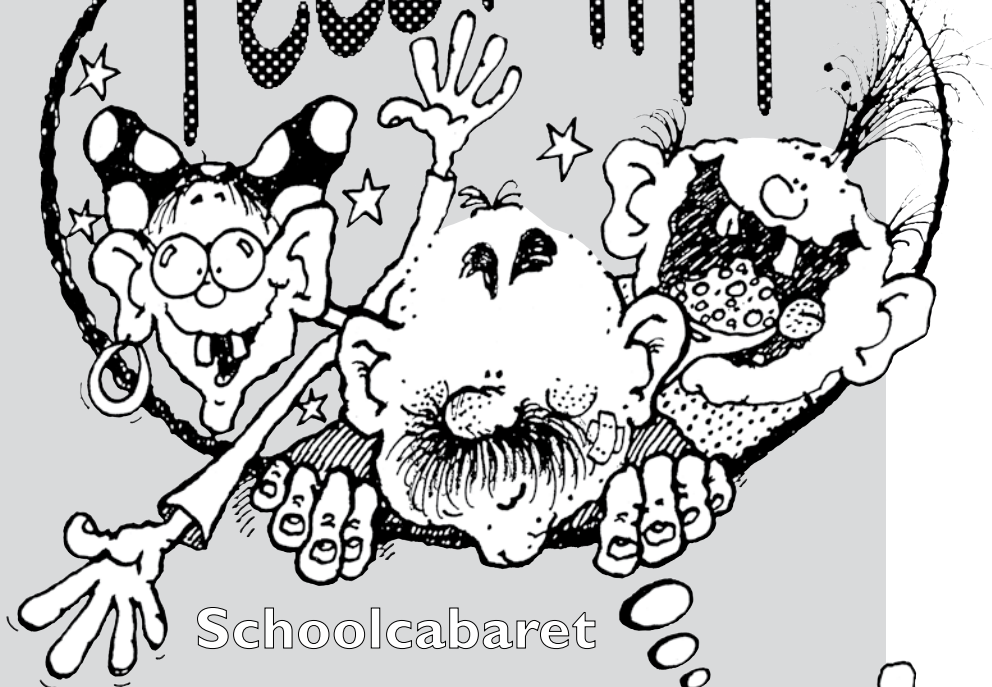
De meeste ouders vinden het een hele taak om hun kinderen netjes op te voeden. Er zijn nogal wat regels voor nodig. In het gezin waar Nicoline woont is dit probleem totaal niet aanwezig. De keurige dochter is juist dol op regels en netheid. Zelfs zó dat haar ouders er stapelgek van worden.

Scène 4

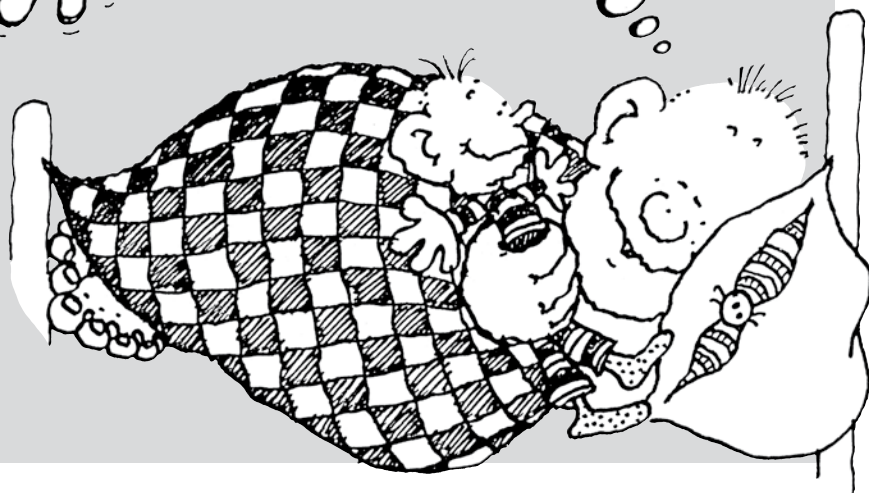
Een typisch schoolcabaret-item 'huiswerk'. De kinderen van de klas staan op het schoolplein en vertellen om beurten hoe 'erg' huiswerk is. Als later in de klas blijkt dat ze hun huiswerk helemaal niet hebben geleerd, wordt de meester 'woedend'. Dan geeft Karin de meester weerwoord. Leerkrachten die huiswerk geven zouden eens moeten weten wat ze aanrichten! In de verrukkelijke smartlap en tevens smeekbede 'Ach meester toe ...', wordt het relaas bezongen van een meisje dat het slachtoffer is geworden van een teveel aan huiswerk.

A. 2 Het eerste deel van het tekstboek, circa 50%

feest-lift

Schoolcabaret

Cees West

tekstboek

SCÈNE 1 *Op het speelveld zien we twee kinderen, de solisten van het lied, in bed liggen. Dit zijn hoge tafels met een kussen + dekbed/slaapzak. De twee kinderen zijn in 'diepe slaap'. Het publiek heeft dit tafereel vanaf de binnenkomst gezien.*

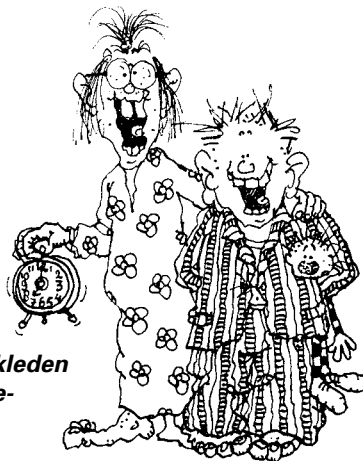
♫ 1/13 *Als iedereen zit, wordt de muziek gestart. Tijdens het aflopen van de wekker, tijdens het voorspel, komen de 'ouders' van de kinderen op en beginnen te zingen. Het koor komt tijdens het eerste tussenspel op en zingt het refrein.*

Lied I: Tussen opstaan en naar bed gaan

Ouders: Goeiemorgen, word eens wakker,
want het is al weer heel laat.
Doe je kleren aan 't is tijd dat
je weer fijn naar school toe gaat.

Solisten: Gauw je bed uit en naar school toe,
er is veel te doen op straat.
Er valt vast iets te beleven,
voor de schooldeur opengaat.

De twee solisten zijn tijdens hun zang uit bed gegaan en kleden zich tijdens het refrein aan. Eén van de bedden wordt afgehaald, zodat het een gewone tafel wordt.

Koor:
refrein Tussen opstaan en naar bed gaan,
ligt een hele drukke dag.
't Is wel jammer dat je niet een keer van school wegblijven mag.
Want dan heb je alle vrijheid om te doen wat je zelf wil(t).
En geloof me da's een giga, een gigantisch groot verschil.

ouders: Goeiemiddag en hoe was het?
Heb je goed je best gedaan?
Eet je boterham maar snel
je moet zo weer naar school toe gaan.

solisten: En dan ga je maar weer leren
prop je flink je koppie vol.
Aan het einde van de middag
staat m'n bovenkamer bol.

koor: refrein

Els komt tijdens het refrein in pyjama oplopen en gaat in het bed liggen. Op de andere tafel wordt een televisie-toestel neergezet.

ouders: Goeienavond het is bedtijd, 't is voor jou al veel te laat.
Want ik wil niet dat je morgen half in slaap naar school toe gaat.

solisten: Als je slapen gaat bedenk je nog een heel groot avontuur,
dat je in je droom beleeft tot morgenochtend zeven uur.

allen: refrein

Tijdens het naspel loopt iedereen heel stilletjes, op de tenen, met 'sst-gebaren' af. Als de muziek is afgelopen en iedereen weg is roept de moeder van Els 'van achteren':

Moeder : Elsje, Elsje opstaan. Het is de hoogste tijd!

Els : *(moeizame 'wakker worden...geluiden')* Hng?

Moeder : *(nu zichtbaar)* Elsje kom eruit, het is al tien uur!

Els : *(springt uit bed)* Maar dan ben ik te laat!

Moeder : *(lachend)* Grapje ... het is pas zeven uur.

Els : Ha ha ha ... wat een leuk grapje. *(Els wil weer terug in bed stappen)*

Moeder : Nee ... ho ... stop! De televisie-gym begint zo. En daar zouden we allebei aan mee doen, weet je nog?

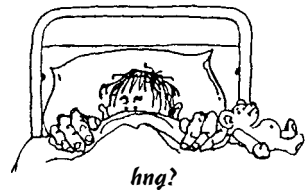
Els : Oh nee ... ook dat nog, ochtendgymnastiek! Ik geloof dat me plotseling een beetje griepig begint te voelen. *(duikt haar bed weer in)*

Moeder : *(trekt laken/deken van Els af)* Kom kom Elsje, niet zo kinderachtig. Als je graag een jeugdige moeder wilt, moet je er zelf ook iets voor over hebben. *(Moeder kijkt op haar horloge)* Oh hemeltje lief, het begint! *(Moeder zet de televisie aan en we horen het programma beginnen. Een onzichtbare stem zegt:)*

Omroeper : Goedemorgen ... lekker geslapen? Dan is het nu tijd voor Jacky Muscles met het sportieve ochtendprogramma 'Voetjes van de vloer'.

♪ 2/14 ***De muziek wordt gestart. Een groepje sportieve jongens komt op (zie beschrijving handleiding). Na de 'jingle' horen we de televisie-stem van Jacky Muscles:***

Jacky : Goedemorgen people, staat u allemaal weer klaar? *(Moeder en Els knikken)*

Dan beginnen we direct met onze eerste oefeningen. Natuurlijk om de spier-tjes een beetje los te maken. We buigen onze linkerknie achter onze rechter elleboog en maken daarbij enkele luchtige hupjes tussendoor. Begrepen ... mooi. En staat u allemaal klaar? Okay ... daar gaan we dan. En één en twee en één en twee en gaat u door en één en twee. Eén en twee en één en twee en huppie huppie hup en step en march!

Op dit moment stopt Jacky met praten. De muziek gaat door. Moeder en Els maken de vreemdste capriolen op de muziek. Els gaat tijdens deze oefening achter haar moeder staan en springt op een goed moment haar bed weer in. Moeder heeft niets in de gaten. Els blijft puffende geluiden maken.

Jacky : En één en twee en zet u door. En spring twee keer en hup! Mooi zo, dat ging heel goed. Bij de volgende oefening gaan we languit op de vloer liggen en spreiden we hierbij de tenen. Vervolgens buigen we onze linkerknie achter onze rechter elleboog en maken hierbij enkele soepele trippel-pasjes tussendoor. Ja? Licht u allemaal lekker ontspannen? Mooi ... daar gaan we dan. En buig en draai om en trippel trippel vlug en buig en draai om en trippel trippel vlug en buig en draai om en trippel trippel vlug.

Els : *(zegt 'nep-hijgend vanaf haar op bed)* Wat een pittige oefening hè mam?

Moeder : *(puffend en steunend)* Nou kind ... zeg dàt wel. Ik raak bijna in de knoop!

Jacky : En trippel trippel vlug en de laatste keer ... ja ... stopt u maar!

Els : En buig en draai om en oh ... gelukkig ... pfffffffff ...

Jacky : Kom u maar weer overeind en ...

Moeder komt heel moeilijk omhoog. Het lijkt of Jacky het tegen moeder heeft als ze een beetje streng zegt:

Jacky : Ja eh ... een beetje vlugger graag. We hebben natuurlijk niet de hele ochtend de tijd. Doet ú vandaag maar wat extra oefeningen! **(Moeder kijkt naar de tee-vee met een schuldig gezicht en komt versneld omhoog)** Hè hè, dat begint er een beetje op te lijken. Zo, iedereen gaat in spreidstand staan met het hoofd tegen de buik. De handen pakken binnendoor de enkels vast. Ja heeft u dat? Mooi zo, dan gaan we nu zijwaarts lopen en maken een hoge sprong. Dan terug zijwaarts lopen en weer een hoge sprong. Allemaal begrepen? Mooi zo ... daar gaan we. En lopen lopen lopen lopen hoepsa! En lopen lopen lopen lopen hoepsa! En lopen lopen lopen step en march, step step en march!

Els : Pfffff mam ... ik kan bijna niet meer!

Moeder : *(zit er helemaal door)* Volhouden ... Elsje. Dat ... zei ... mijn moeder ook ... altijd en kijk eens ... hoe lenig ... jouw moeder is.

Els : Vind je? Volgens mij kan je nog wel iets dieper door je knieën.

Moeder : *(wanhopig)* Nóg dieper?

Els : Ja en die sprongen kunnen ook véééél hoger!

Moeder volgt de 'adviezen' van Els op en forceert zich. Ze geeft een gil en valt op de grond. Ze zit helemaal in de knoop.

Jacky : Fijn beste people, dat was heel mooi. Dit was het dan weer voor vanmorgen ... goedemiddag!

Direct na 'goedemiddag' komen de 'superguys' weer op. Zij playbacken op spectaculaire wijze de jingle. Tijdens de laatste zangregel lopen ze prachtig op de maat weg. Dan vraagt Els:

Els : Gaat ie een beetje mam?

Moeder : *(kreunend van pijn)* Nou kind, er is geloof ik iets misgegaan. Kun je me even helpen om uit de knoop te komen?

Els : Maar natuurlijk mam.

Moeder : Au!

Els : Ik geloof dat ik iets hoorde kraken.

Moeder : Ik geloof het ook.

Els : Tja mam, je kunt natuurlijk ook een beetje té lenig willen zijn.

Moeder : Au!

Els : Het lijkt mij het verstandigst om niet naar school te gaan. Jij gaat naar je bed en over een uurtje zal ik je een kopje thee met een beschuitje brengen. *(tegen zaal)* Dan ik nog mooi een uurtje doorpitten!

Moeder : Maar Elsje, moet je dan niet naar school?

Els : Naar school? Ik kan jou toch onmogelijk alleen laten? Bovendien zegt de meester/juf *(zelf bepalen)* dat het goed is als je zielige mensen helpt. En nu heb ik daar een keertje de kans voor, dus ...

Moeder : Au!

Els : Ga jij maar vast naar bed. Ik bel direct naar school.

Moeder loopt kreunend weg. Els pakt de portable telefoon en belt. De telefoon wordt beantwoord door de meester/juf. Hij/zij staat onzichtbaar, maar wel duidelijk verstaanbaar, voor het publiek aan de zijkant van het speelvlak.

Els : Ja goedemorgen meester/juf *(naam invullen)*. U spreekt met Els Boshaard. Ik wilde u even zeggen dat ik niet op school kom. Mijn moeder is volledig ingestort tijdens de ochtendgymnastiek en nu moet ik haar verzorgen.

Stem : Tjonge jonge, dat is niet zo mooi Els. Is het heel ernstig?

Els : Ik denk dat het wel een paar dagen kan duren, voordat ze weer de oude is meester/juf.

Stem : Hè wat jammer is dat nou. Er komt vanochtend een heel bijzondere kinder-o-loog op school.

Els : Een wat?

Stem : Een kinder-o-loog. Een wetenschapper, die kinderen van allerlei problemen afhelpt. Maar ik moet nu snel ophangen, want ik geloof dat hij er al aankomt. Veel sterkte met je moeder hè.

Els : Dank u wel en veel plezier met die kinder-o eh ... logoïst of zoiets.

Stem : Kinder-o-loog. Oh eh en Els ... ik zal natuurlijk zorgen dat iemand je huiswerk brengt. Dag Els!

Els : *(sip)* Oh ja eh ... natuurlijk eh ... huiswerk eh ... dag meester/juf. *(zeer vermoeid)* Pfffff, huiswerk. Als ik dáár aan denk, dan wordt ik toch zó ontzettend moe! Ahamoe ... dat betekent ... joepie!

Een wat?

Dag Els!

♪ 3/15 *Els rent naar haar bed en springt erin. De muziek wordt gestart. Tijdens het changeermuziekje komt een aantal kinderen op om Els met bed en al af te dragen. Ook worden de andere attributen verwijderd. Voor de volgende scène wordt een wachtkamer 'opgebouwd' (zie handleiding). De volgende sketch wordt ingeleid door het (echte) schoolhoofd.*

SCÈNE 2

Leerkracht : Beste jongens en meisjes. Zoals jullie gemerkt hebben, beginnen we vanmorgen op een nogal andere manier dan gewoonlijk. Wij zijn hier met alle klassen bijeen gekomen om jullie te laten kennismaken met een zeer bijzonder persoon. Na heel veel inspanning is het ons gelukt om de wereldberoemde professor Braltikofski op onze school te mogen verwelkomen. Jarenlang hebben wetenschappers gezocht naar oplossingen, die voor deze geniale professor een zacht gekookt eitje bleken. Over het beroep, dat wordt aangeduid met kinder-o-loog, is nog weinig bekend. Zeker weten we dat het voor alle meesters en juffen de allerbelangrijkste uitvinding is sinds het schoolbord. Jongens en meisjes, let heel goed op! En verwelkom onze gast met een hartelijk applaus.

De professor komt onder luid gejuich en applaus oplopen.

Professor : *(met Duits accent)* Gutendag, gutendag. Mein nahm ies Brrratikofski. Zoals u miesschien gehoord hebt, iek bien kienderoolog. Omdat er soviel kienderen sein miet allerlei problehmen heb ik vorieg jahr mein backerswienkel verkauft und bien iek professor geworden. Daar sat meht brot ien dan in mein krentenbollen. Also iek sal u laten zien hoe het werkt. Eins keiken of da al patiënten sein.

De professor klingelt met een belletje. De eerste 'patiënt' doet mimisch de deur open en komt de spreekkamer binnen.

Patiënt 1 : Dag professor.

Professor : Gutentag kleintje. *(tot de zaal)* Ik gelohf dat diet ein echt kiend ies. *(hij bekijkt het kind een beetje kippig door zijn stalen brillette)* Jawohl, hier haben wei ein kiend. Dat kunnen wei so zien. Het heeft dahr ein kopf en armen mit zwei beinen hier. Und dahrboven in die kopf zietsen die ohgen, die ohren, die mund und die nois. Maar ein kiend ies kein kiend als het kein problehm heeft, njaa? *(tegen kind)* Wat ies dan jouw problehm?

Patiënt 1 : Ik kan niet zo goed rekenen professor.

Professor : Ah, dat sollen wei maar eins probieren njaa? Hoeviel ies veif und tien dabei?

Patiënt 1 : Twaalf professor.

Professor : Jawohl jawohl, diet ies dus ein echt kiend. Want het heeft ein problehm. Dahr sollen wei iets aan tun, njaa? Wei keiken dat kiend achter die ohren und ien dat haar. Und jah *(haalt uit zijn tas enkele middeltjes)* wei geven dat kiend ein lolliekuur miet piendakahs.

- Patiënt 1** : Lollies met pindakaas?
- Professor** : Jazeker! Je doopt drei mahl daags ein lollie in die piendakahs en zuigt er goed op. Probier mahl eins bitte.

Het kind doopt een lollie in het potje pindakaas en zuigt er even op.

- Professor** : Prima prima ... und vertel mei jetzt. Hoeviel ies nu veifundtwintig mahl dreihunderdvierunddreizig?

- Patiënt 1** : Achtduizend driehonderd vijftig professor.

- Professor** : Super ... goed so kiend. Over ein wehk bien jij ein rekenwonder.

- Patiënt 1** : Dank u wel professor.

- Professor** : Kein dank, kein dank ... liever schnell die rekening betahlen! Tot ziens!

- Patiënt 1** : Tot ziens professor (*loopt blij weg*).

- Professor** : (*klingselt weer met belletje*) Volgende patiënt!

- Patiënt 2** : (*kijkt en praat boos*) Dag professor.

- Professor** : Gutentag kleintje, wat ies er mit jouw aan die hand?

- Patiënt 2** : Ik heb een een hekel aan alle meesters en juffen.

- Professor** : Ai ai ai, dat ies niet so mooi. Eins keiken of iek tegen dit seltzame problem iets heb. (*hij haalt een flesje uit zijn tas*) So kiend, drink diet mahr eins op.

- Patiënt 2** : (*drinkt flesje helemaal leeg en roept*) Ik hou van ze ... oh wat hou ik van ze. Wat een lieve schatten, wat een verrukelijke dotjes! ik hou van ze ... oh wat hou ik van ze (*loopt roepend en dansend weg*).

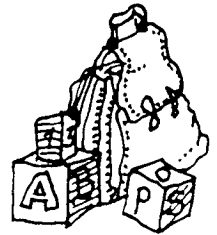
- Professor** : (*tegen publiek*) Zo'n beroep ies toch viel leuker dann krentenbollen backen nietwahr? (*hij klingselt weer*)

- Patiënt 3** : (*bij het zien van de professor schiet het brutale kind in de lach*) Ha ha ha ... kijk nou eens, een verkleedde kokosnoot ha ha ...

- Professor** : (*beledigd*) Ik geloof niet dat het echt nodig ies om te fragen wat jouw problem ies, njaa?

- Patiënt 3** : Njaa njaa, njoo njoo, njuu njuu. Spreek jij alleen chimpan-chinees?

- Professor** : Brutaliteit van de ehrste categorie!

*Spreek jij alleen
chimpan-chinees?*

- Patiënt 3** : Heel goed brave professor. Ik ben hierheen gestuurd omdat ze me te brutaal vinden. Maar ik geloof dat ik in het verkeerde kamertje terecht ben gekomen. *(wijst)* Wat ben jij een rare pias ... ha ha ha ...
- Professor** : *(pakt een spuitbus uit zijn tas en spuit op de voeten van het kind)* Und hoe voehl jij je nu?
- Patiënt 3** : *(uiterst beleefd)* Dank u zeer weledelgestrengde professor Braltikofski. Met mij gaat het uitstekend.
- Professor** : Wil je zo vriendelijk sein de volgende patiënt even zu roepen.
- Patiënt 3** : Maar natuurlijk professor. Met alle soorten van genoeg professor. Goedendag professor.
- Professor** : Gudentag kleintje. *(tot zaal)* U ziet het. Het lukt alteit!
- Patiënt 4** : *(komt schuchter binnen)* Dag professor.
- Professor** : Gutentag kleintje, wat ies er miet jouw an die hand?
- Patiënt 4** : Niets. Er is met mij niets aan de hand. Ik heb totaal geen enkel probleem.
- Professor** : *(schrikt)* Wät ... niets? Dat ies niet mogelijk. Jei bent ein kiend miet ein kopf und armen und beinen und ohgen und ohren und ein nois und ein mund njaa?
- Patiënt 4** : Gelukkig wel.
- Professor** : Mahr dan moet jei ein problehm haben!

Patiënt 4 : Ik heb echt, ècht geen probleem.

Heb jij dann helemahl niets?

Professor : *(wanhopig)* Hoe kann dat nu. Jij kann mei hier toch nicht voor ahp laten staan. Heb jij dann helemahl niets?

Patiënt 4 : Nee, echt niet.

Professor : *(huilend en stampvoetend)*
Mahr dann heb ik nu ein problehm!
Dat kann helemaal nicht! Ieder kiend moet ein problehm haben.
Wat afgreiselijk ... wat vreselijk!

♩ 4/16 *De professor wroet 'wanhopig' met beide handen in zijn haar. De muziek wordt direct gestart. Braltikofski loopt verdwaasd af. De dwarsfluit van het voorspel, tussenspel en naspel wordt geplaybackt. De koorkinderen komen oplopen. Het probleemloze kind zingt de coupletten. De koorkinderen zingen het refrein + tu tu's, ter ondersteuning, mee.*

Lied 2: Ik ben zo tevreden

1. Ga ik 's morgens blij naar school toe, kom ik fluitend op het plein.
Roept de klas of ik misschien wat minder opgewekt wil zijn.
Want een kind heeft het erg moeilijk, dat was gist'ren op teevee.
Nou toen heb ik niet gekeken, dus daar zit ik niet zo mee.

refrein

Ik ben zo tevreden als maar kan al vindt de hele klas het raar (tu tu tu tu tu).
Ik ben liever opgewekt en blij, ik ben tevreden eerlijk waar (tu tu tu tu tu).
Ik heb zelden ruzie met mijn broer, dus dat is ook al geen probleem (tu tu tu tu tu).
Ik heb echt nooit pijn, ik ben nooit ziek,
ik heb geen wratten of eczeem (tu tu tu tu tu).

2. Maar de anderen zijn ernstig, die bespreken met elkaar.
Wat er fout is aan hun ouders of juf Sanders' rode haar.
't Zal wel waar zijn wat ze zeggen, ook al is een kind nog klein.
Kind'ren hebben vaak problemen, die belangrijk kunnen zijn.

refrein:

3. Maar de klas zegt dat het gek is, ja ze vinden 't allemaal.
Als je nooit eens een probleem hebt, ben je vast niet goed normaal.
't Zal wel waar zijn wat ze zeggen, oh wat vind ik dat toch naar.
Mijn probleem is dat ik blij ben en tevreden eerlijk waar!

refrein 2x: De eerste keer tekst, de tweede keer 'la la la'.

Tijdens het laatste 'la la-refrein' lopen de solist(e) + koorkinderen het speelvlak af. terwijl de muziek doorgaat worden drie stoelen + een tafel neergezet. Tijdens dit changement loopt een bordendrager/ster enkele malen over het speelvlak met een bord waarop staat 'een keurige dochter'. Dan komt moeder oplopen met een dienblad vol etenswaren, borden, bestek etc. Terwijl ze de tafel dekt komt ook vader oplopen. Hij helpt mee de tafel te dekken. Dan ploffen de twee 'uitgeput' op hun stoel.

SCÈNE 3

- Moeder** : *(zucht)* Ik ben moeder.
Vader : *(zucht)* En ik ben vader.
Moeder : Wij hebben een dochter.
Ouders : *(tegelijk/een beetje wanhopig)* NICOLINE.

Nicoline komt op. Ze groet haar ouders en geeft ze allebei keurig netjes een hand.

- Nicoline** : Goedemiddag papá.
Vader : *(geforceerd aardig)* Hoi Nicolientje!
Nicoline : *(dwingend)* Ik zei, goedemiddag papá!
Vader : *(overdreven)* Eh goedemiddag Nicoline.
Nicoline : Goedemiddag mama.
Moeder : Dag Nicoline. Hoe was het op school vanmorgen?
Nicoline : Vreselijk. In één woord vreselijk. De meester droeg een spijkerbroek mét bretels. Stel je voor. Hij had niet eens een stropdas om!
Vader : *(voorzichtig)* Ik zou ook wel eens een spijkerbroek willen.
Nicoline : Nee hoor. Ik wil geen vader met een spijkerbroek. Vaders horen een pak te dragen mét een keurig stropdas. Een spijkerbroek ... bäh!

Moeder : Maar dat is toch modern?

Nicoline : Ja ja en omdat het modern is moet ik het zeker leuk vinden. Nou ik vind 't afschuwelijk en daarmee uit! Is dat begrepen?

Ouders : *(tegelijk/gedwee)* Ja Nicoline.

Na een korte stilte:

Moeder : Nicoline geef mij de hagslag even, wil je?

Nicoline : Alsjeblieft.

Moeder : Nicoline geef mij de hagslag even alsjeblieft.

Nicoline : Sorry hoor, dat zou al je derde boterham met zoetigheid zijn. Neem nu maar eens een boterham met kaas.

Moeder slikt. Vader krabt zich flink op zijn hoofd. Nicoline zegt direct fel:

Nicoline : Papá!

Vader : Wat is er nou weer? *(krabt gewoon door)*

Nicoline : Wat vreselijk smerig!

Vader : *(ruikt)* Ik ruik niks. *(tegen zijn vrouw)* Heb jij soms een windje gela ...

Nicoline : Hou op vieze man! Mama heeft hier helemaal niets mee te maken!

Vader : *(krimpt in elkaar)* Oh ... dus heb ik 't weer gedaan.

Nicoline : Er ligt allemaal roos op m'n bord!

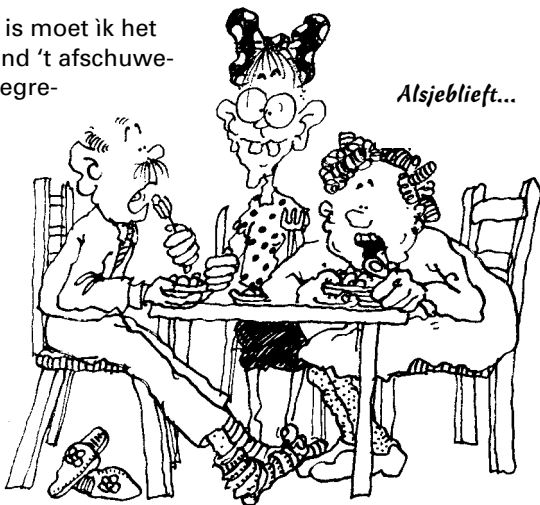
Vader : *(voorzichtig)* Hè bah! Wil je soms mijn hoofd en schouders lenen?

Nicoline : Roos van j'ouw hoofd. Hou ogenblikkelijk op met krabben!

Vader doet onmiddellijk zijn handen keurig over elkaar.

Nicoline : Willen jullie me even excuseren? Ik moet nog wat voorbereiden voor vanmiddag.

Vader : Maar natuurlijk kindje. Ga je gang en eh ... haast je vooral niet!

Nicoline loopt keurig, met opgeheven hoofd, het speelvlak af. Vader kijkt overdreven of zijn dochter weg is en waagt dan:

Vader : Ik kan er niet meer tegen. We moeten ons de hele dag maar netjes gedragen.

Moeder : Waarom hebben wij niet een kind zoals iedereen? Een kind dat zich lekker vies maakt.

Vader : Of zich misdraagt.

Moeder : Of appeltjes pikt bij de groenteman.

Vader : Of met voetballen ruitjes intrapt.

Moeder : Ik hou het niet langer uit.

Vader : Ik ook niet. Zullen we ...

De ouders kijken elkaar aan en voelen zich plotseling heel 'dapper'.

Ouders : *(tegelijk/vastberaden)* NICOLINE!

Nicoline komt op met boek in de hand.

Nicoline : Riepen jullie?

Vader : *(kordaat)* Ja wij riepen ja! Ik en je moeder ...

Nicoline : Je moeder en ik.

Vader : *(minder kordaat)* Ahum ... je moeder en ik hebben besloten ergens anders te gaan www ... eh ... een tijdje weg te ggg ... eh ... een weekje met vakantie gaan.

Nicoline : Ik vind 't goed. Maar alleen als jullie beloven dat jullie je netjes zullen gedragen. En vergeten jullie niet je kam en je tandenborstel?

Moeder : Maar vind je het dan niet erg dat we weggaan?

Nicoline : Nee hoor. Dan kan ik eindelijk het huis eens een flinke schoonmaakbeurt geven!

Vader : *(wanhopig)* Ik ben vader.

Moeder : *(wanhopig)* En ik ben moeder.

Nicoline : En ik ben ...

Ouders : *(tegelijk/half huilend)* NICOLINE ...

♫ 5/17 *De muziek wordt direct gestart. Vader en moeder lopen, elkaar troostend, weg. Het koor komt op en zingt 'Nicoline is zo netjes'. Ondertussen zit Nicoline is op te maken voor een make-up spiegeltje aan tafel.*

Lied 3: Nicoline is zo netjes

1. Nicoline is zo netjes, altijd keurig op haar kleren.
't Is een heel beleefd soort meisje, dat op school erg veel wil leren.
Nooit eens doet ze iets ondeugends, nooit eens speelt ze bij het slootje.
Ze zegt nooit eens iets onaardigs, roept beslist nooit 'ja, je grootje'.

refrein:

Nicoline is zo netjes, Nicolien wil keurig wezen.
Nicoline wil geen pretjes, ze wil modebladen lezen.
Nicoline is zo netjes, ze wil lippenstift gebruiken.
Ze wil schaduw op haar ogen, ze wil altijd lekker ruiken.

2. Nicoline is zo netjes,
het is haast niet te geloven.
Als ze thuis komt gaat ze altijd naar
haar nette kamer boven.
Nooit eens vecht ze met een jongen,
nee dat is maar tijd verspillen.
Lekker keten op het schoolplein,
hemel dat zou zij nooit willen.

refrein:

3. Nicoline is zo netjes, dat ze zich niets meer kan wensen.
Dan een deftige mevrouw zijn, tussen nette grote mensen.
Nicoline is zo netjes, dat geen kind met haar wil spelen.
Daarom zit ze bij de spiegel zich alleen maar te vervelen.

refrein:

Tijdens het naspel loopt Nicoline een beetje treurig weg. De eetattributen worden van de tafel gehaald. De drie stoelen worden aangevuld met nog enkele stoelen. Ze worden zó neergezet dat een schoolklas ontstaat. De tafel doet dienst als bureau van de meester. De kaart van Europa wordt, voor het publiek duidelijk zichtbaar, opgehangen. De bordendrager introduceert het volgende item door enkele keren met het bord 'huiswerk' over het speelvak te lopen. Dan komen er drie kinderen oplopen. Zij gaan midden- voor op het speelvak staan, zodat het opbouwen van de klas achter hun rug kan doorgaan.

SCÈNE 4

Steef : Ze staan nu wel over die ongelooflijke Nicoline te zingen, maar ik denk dat we onze tijd beter hadden kunnen besteden aan ons huiswerk.

Eva : Huiswerk, bàh!

Marlies : (*verschrikt*) Hadden we huiswerk voor vandaag?

Steef : (*zucht*) Ja, we moesten àlle hoofdsteden van àlle landen van héééééél Europa leren.

Marlies : (*overdreven*) Àlle hoofdsteden van àlle landen van héééééél Europa? Nee toch hè?

Eva/Steef : (*tegelijk*) Ja toch hè!

Marlies : (*stamelend*) Ik geloof ... dat ik eh ... even een eh ... klein ommetje ga maken.

Marlies loopt, angstig om zich heen kijkend, weg.

Eva : Ik wou dat ik een eigen kamertje had. Dan kon ik tenminste rustig leren. Nu moet ik mijn huiswerk beneden aan tafel doen.

Steef : Nou gezellig toch?

Eva : Denk je dat? Als je met z'n vijven zit te leren?

Steef : Tjonge heb jij vier broertjes en zussen?

Eva : Ja, en er staan maar drie stoelen om te tafel. De andere stoelen heeft m'n vader nodig.

Steef : Drie stoelen ... waarom drie?

Eva : (*geeft met vingers aan*) Eén om z'n voeten op te leggen, één voor z'n pakkie shag en eentje voor de afstandsbediening.

Steef : Maar hoe kan je dan leren?

Eva : We zitten om beurten bij elkaar op schoot.

Steef : Wat vervelend.

Eva : Zeg dat wel, want mijn zus is zó (*geeft corpulente afmetingen aan*).

Eva en Steef lopen het speelveld af en komen een moment later van de zijkant weer op. Hiermee suggereren ze dat ze de klas inlopen. Ze pakken hun boek en gaan zitten leren. Ook de andere kinderen komen de klas binnen en gaan zitten. Bas en Karin praten met elkaar, terwijl de andere kinderen stilzwijgend zitten te leren.

- Bas** : Huiswerk is slecht voor je hersens.
- Karin** : Eerlijk?
- Bas** : Jazeker, ze slijten ervan. Je wordt er heel vergeetachtig door.
- Karin** : Wat vergeet je dan?
- Bas** : Nou eh ... weet jij bijvoorbeeld nog wat m-s-ennen betekent?
- Karin** : *(denkt diep na)* M-s-ennen ... nee, je hebt gelijk. Wat betekent dat ook alweer?

Bas en Karin gaan hun huiswerk leren. Laura en Janine zijn nu de twee kinderen, die over het onderwerp 'huiswerk' doorgaan.

- Janine** : Heb jij je huiswerk geleerd Laura?
- Laura** : Ja, ik moest wel!
- Janine** : Hoe bedoel je? Iedereen moest het toch leren?
- Laura** : Ja maar ik moest het helemaal, want ik heb hele gemene ouders!
- Janine** : Wat doen ze dan?
- Laura** : Ze overhóren me!

Op dat moment komt de meester binnen.

- Meester** : Een hele goedemiddag allemaal.
- Allen** : Dag meester.
- Bas** : *(duidelijk te laat)* Goedemiddag.
- Meester** : *(sarcastisch)* Vergeten je middagdutje te doen Bassemans?
- Bas** : Middagdutje? Daar heb ik nooit tijd voor meester. U wel soms?
- Meester** : Dan heb je het zeker te druk met eten? *(lacht om eigen grapje)*
- Bas** : Eten? Daar kom ik helemaal niet meer aan toe de laatste tijd.
- Meester** : Wat doe je dan al die tijd, als ik vragen mag?
- Bas** : *(tikkeltje arrogant)* Mijn huiswerk!

Alle kinderen reageren met mopperende, protesterende, geluiden.

A. 3 De beschrijving van alle scènes van het resterende deel van het tekstboek.

Scène 5

De meester is volledig overtuigd door het lied 'Ach meester toe ...'. Vervolgens vraagt hij zich af wat hij dan wél mag doen. "Het schoolcabaret oefenen", is het antwoord. Zo gezegd, zo gedaan. Onder leiding van 'de regisseur' gaan de kinderen de snoepgoed-sketch repeteren. In deze sketch wordt duidelijk gemaakt hoe moeilijk je het als kind hebt. De reclame probeert je op alle mogelijke manieren aan het snoepen te krijgen, terwijl je van iedereen uit je omgeving niet te dik mag zijn. De enige die er wijzer van wordt is de tandarts. Hij is 'echt stapeldol' op snoepende kinderen!

Scène 6

Eline houdt haar spreekbeurt over de olifant. De klas vindt dit 'smullen', waardoor Eline bekogeld wordt met allerlei grappen. Zelfs de kordaat optredende juf kan niet voorkomen dat Eline volledig ten ondergaat aan de komische opmerkingen van haar klasgenoten. Een topsketch!

Scène 7

De aankondiging van Marco is spectaculair: "Dames en heren, sidder en beef, hier zijn ...". Op soortgelijke wijze worden één of meerdere acts aangekondigd. Deze kunnen bijvoorbeeld worden gespeeld door kinderen, die in de musical niet zo'n grote rol hebben.

Scène 8

Na de 'zelf-invul-show' komt de meester van groep 8 op. Hij vindt de verrichtingen van de kinderen tot dusver fantastisch en is zeer gerustgesteld dat de uitvoering van het schoolcabaret een groot succes zal worden. Dan repeteren de kinderen de slotscène in 'huize Boshaard'. Een origineel idee om daar de laatste scène te repeteren. Dan komt vader Boshaard thuis. Na zich te hebben verbaasd over alle aanwezigen en de blessure van zijn vrouw wil hij maar één ding; rustig zijn krantje lezen. Hij stuurt de regisseur de deur uit en sommeert iedereen zijn/haar waffel te houden c.q. te gaan slapen! Voor de kinderen alle aanleiding om het slotlied 'welterusten' te zingen.

Scène 9

De meester van groep 8 reageert enthousiast op de slotscène en het slotlied. Hij heeft echter niet in de gaten dat vader Boshaard de scepter van hem heeft overgenomen. Jan Boshaard maakt duidelijk dat de meester niet langer kan spreken over 'mijn groep'. Die tijd is voorbij. Het is afgelopen. We gaan slapen ... over en uit!

B. 1 Een volledig hoofdstuk uit de handleiding

De handleiding telt 32 pagina's. Behalve de beschrijving van de scènes, waarvan scène 4 hieronder in zijn geheel is afgedrukt, worden de volgende onderdelen uitvoerig beschreven:

- ✓ **Vormgeving van het eindresultaat**
- ✓ **Decors en decorwisselingen**
- ✓ **Rollen en rolverdeling**
- ✓ **De partituren**
- ✓ **Eigen inbreng**
- ✓ **Changeertips**
- ✓ **De CD**

SCÈNE 4

Korte inhoud : Een typisch schoolcabaret-item 'huiswerk'. De kinderen van de klas staan op het schoolplein en vertellen om beurten hoe 'erg' huiswerk is. Als later in de klas blijkt dat ze hun huiswerk helemaal niet hebben geleerd, wordt de meester 'woedend'. Dan geeft Karin de meester weerwoord. Leerkrachten die huiswerk geven zouden eens moeten weten wat ze aanrichten! In de verrukkelijke smartlap en tevens smeekbede 'Ach meester toe ...', wordt het relaas bezongen van een meisje dat het slachtoffer is geworden van een teveel aan huiswerk.

Rollen : Steef. Eva. Marlies. Janine. Laura. Bas. Karin. Meester. Koorkinderen Bordendrager.

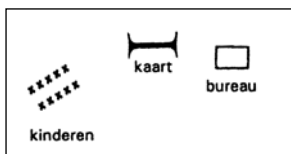
Rekwisieten : Tekstbord met 'huiswerk'. Enkele stoelen. Kaar van Europa. Aanwijsstok. Agenda + pen. Attributen voor Marlies die het 'huiswerkslachtoffer' uitbeeldt; zelf bepalen.

Kleding : Marlies beeldt de liedteksten uit tijdens het lied 'Ach meester toe...'. Kleding en attributen zelf bepalen.

Toneelaanwijzingen : Het eerste gedeelte van deze scène bestaat uit enkele korte tekstblokken. De laatste zin sluit ieder blok op komische wijze af. Deze zin moet zeer scherp worden 'neergezet'. Dus vooral niet uitspreken tijdens het weglopen, maar duidelijk naar het publiek toe uitspreken.

Decor : Het changement zorgt voor een klas. De tafel uit de vorige scène wordt het bureau van de leerkracht. De stoelen, aangevuld met nog een paar, zijn bedoeld voor de kinderen. Een landkaart + zelf te bepalen attributen suggereren een klas. Tijdens het lied moeten de decorspullen niet in de weg staan. Ze kunnen, eventueel hieraan voorafgaand, worden weggezet.

Opstelling : De kinderen zitten schuin linksachter. Het bureau staat schuin-rechtsachter. De landkaart hangt middenachter.

B. 2 Het rollenschema

Dit schema geeft een overzicht van de omvang van de rollen. In de handleiding is dit schema zó uitgewerkt dat ook precies te zien is in welke scènes ze spelen. Onderaan dit schema wordt per scène het totaal aantal spelers aangegeven.

Rol	Tekstbeurten
1. Ma Boshaard	27
2. Els	32
3. Jacky Muscles	--
4. Jingle boys	--
5. Leerkracht/stem	5
6. Professor	22
7. Patiënt 1	7
8. Patiënt 2	3
9. Patiënt 3	5
10. Patiënt 4	5
11. Moeder	15
12. Vader	20
13. Nicole	19
14. Steef	14
15. Eva	13
16. Marlies	3
17. Janine	6
18. Laura	11
19. Bas	17
20. Karin	7
21. Meester	32
22. Regisseur	24
23. Verkoper	9
24. Roos	16
25. Caroline	11
26. Klaartje	6
27. Gitaar-playbacker	--
28. Freek	4
29. Rietje	6
30. Juf	10
31. Marco	8
32. Eline	12
33. Johan	1
34. Vader	17
35. Koorkinderen	--
36. Bordendrager	--
37. Zelf-invul-scène	-- (aantal zelf bepalen)

Overzicht:

Scène	1	2	3	4	5	6	7*	8*	9
Aantal rollen	5	6	3	8	6	8	?	14	2

* Scène 7 is de zelf-invul-scène; aantal spelers zelf bepalen

* In scène 8 komen 14 rollen voor. Door samenvoeging te reduceren!

NB: In diverse scènes komen aanvullende figurantenrollen voor.

B. 3 De wijze van muzieknotatie

Onderstaand lied is een voorbeeld van de wijze waarop de notatie is uitgewerkt; de melodielijn + akkoorden.

Jingle Jacky Muscles

Comp. / arr.: Cees West
Tekst: Cees West

Voet-jes van de vloer met Ja-cky Mu-scles. Voet-jes van de vloer met Ja-cky Mu-scles.

Voet-jes voet-jes voet-jes, voet-jes van de vloer. Voet-jes van de vloer met Ja-cky Mu-scles.

Lied 2: Ik ben zo tevreden

Comp. / arr.: Cees West
Tekst: Bies van Ede

Ga ik 's mor-gens blij naar

school toe, kom ik flui-tend op het plein. Roept de klas of ik mis-

schien wat min-der op-ge-wekt wil zijn. want een kind heeft het erg

moei-lijk, dat was gis't ren op tee-vee. Nou toen heb ik niet ge-

ke-ken, dus daar zit ik niet zo mee. Ik